

ligt oplyst til, at man var i Stand til at danne sig et Skøn over, hvorvidt Løsladelsen kunde ske uden Betæneligheder.

Ved Lovforslagets 1. Behandling i *Folketinget* gav *Busch-Jensen* (S.) Udtryk for Tvivl om, hvorvidt Sagerne allerede var tilstrækkelig oplyst til, at det vilde være forsvarligt at paalægge Anklagemyndighed og Dommere at skønne over, hvor farlig en sigtet i Virkeligheden er. Efter hans Opfattelse kunde man ikke antage Lovforslaget i den foreliggende Redaktion. De Hensyn, som havde ført til ubetinget at foreskrive Varetægtsarrest, talte stadig for, at en hel Række af sigtede fortsat maatte holdes fængslet. Desuden maatte det i hvert Fald, om man overhovedet gik til en Ændring af Retsplejelovstillæggets § 5, være saaledes, at Reglerne ikke blev lempeligere end efter Retsplejelovens § 780. Heller ikke den Bestemmelse, hvorved der foresloges aabnet Adgang til at lade domfældte være paa fri Fod indtil Strafafsoningens Paabegyndelse, kunde han tiltræde i den foreliggende Form. *Lorentzen* (V.) anbefalede Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. *Hjermind* (K. F.) ønskede ikke at tage Stilling til Lovforslaget, før dets Bestemmelser var blevet nærmere belyst i et Udvalg. *Robert Mikkelsen* (D. K.) kunde ikke tilsige nogen velvillig Behandling af Lovforslaget. Hans Parti var villigt til at deltage i en Udvalgsbehandling, men kunde kun gaa med til principielt uvæsentlige Ændringer i den gældende Lov, ikke til »en begyndende Nyorientering til Gunst for Landsforrædere«. *Bertel Dahlgaard* (R. V.) forstod de Synspunkter, der havde ført til Lovforslagets Fremsættelse; man maatte nu i Udvalget se paa de praktiske Spørgsmaal, som det drejede sig om at tage Stilling til. Ogsaa *Paul Holt* (D. S.) fandt det rimeligt at overveje Ændringer i den foreslaaede Retning, dog under Forudsætning af, at de ikke var af principiel Karakter. Som Svar paa, hvad der var fremført, anførte *Justitsministeren* bl. a., at det kun var Tanken at løslade Fanger, som havde gjort sig skyldige i mindre farlige Forbrydelser, og han pointerede, at det havde været hans Hensigt, at der ved Afgørelsen af Spørgsmaal om Løsladelse skulde følges strengere Regler end efter Retsplejelovens § 780.

Efter at Lovforslaget havde været underkastet Udvalgsbehandling, kunde man fra alle Sider godkende dets Indhold efter Vedtagelsen af det stillede Ændringsforslag. Naar Kommunisterne alligevel vilde afholde sig fra at stemme, skyldtes det alene, at man fandt Lovforslaget overflødigt, fordi dets Bestemmelser ikke gav Udtryk for andet end noget selvfølgeligt. *Robert Mikkelsen* udtalte herom bl. a.: »Selv om det ikke direkte fremgaar af § 5 i Tillægget til Retsplejeloven, at Løsladelser kan ske under de her omtalte Forudsætninger, maa disse Forudsætninger naturligt indfortolkes i Bestemmelsen, og dette